

X 1877109

Π i
226

DISSERTATIONE PHILOLOGICO-HISTORICA

מלקות

Sive,

RITUM

FLAGELLANDI

apud

JUDÆOS

B. C. D.

SUB PRÆSIDIO
VIRI

PLURIMUM REVERENDI, AMPLISSIMI,
EXCELLENTISSIMI

DN. ÆGIDII STRAUCHII,

SS. THEOL. D. ET VENERANDÆ FACULT.

THEOL. ASSESSORIS DEXTERRIMI, HISTOR.

P. PUBL. LONGE CELEBERRIMI,

DN. PRÆCEPTORIS, HOSPITIS, AC PATRONI SUI,

MULTIS OBSERVANTIÆ NOMINIBUS ÆTERNUM
COLENDI,

exponit ac proponit

M. JOHANNES JACOBUS SEYPPELIUS,

NORIBERGENSIS.

AD D. MARTII

A. R. S. c l o l o c LXVIII.

HORIS ANTEMERIDIANIS

IN AUDITORIO MAJORI.

WITTENBERGÆ

In Officinâ FINCELIANA excudebat MICHAEL MEYER.

1201

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL'S OFFICE
WASHINGTON, D. C.

THE ADJUTANT GENERAL'S OFFICE

OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL

DEPARTMENT OF THE ARMY

ADJUTANT GENERAL'S OFFICE

WASHINGTON, D. C.

ADJUTANT GENERAL'S OFFICE

WASHINGTON, D. C.

ADJUTANT GENERAL'S OFFICE

WASHINGTON, D. C.

1022

בהנו"א

flagitium ne utiquam censetur, tempori cedere. Semper potius sapientis est habitum, necessitati parere. Necesse enim est, servire eidem, & non amittere tempus, cum sit datum; fatente ac admonente ita ferè, Et verè quidem, Oratore è Romanis eloquentissimo, ceteroquin pagano, sive, si mavis, ethnico, in epistolis, tum ad familiares suos, tum suum ad Atticum, datis. Unde eò magis idem competet observandum Christianis in quovis negotio, quippe quos imprimis Plinii Senioris sententiam secum probè expendere decet, perire omne tempus arbitrantis, quod studiis, utilibus intellige, (imò addere liceat: sacris, aut ad sacra accommodatis, minimum inde depromptis, non impertiretur. Mecum certè sic ego rem reputavi æquè ac repetii, ut, quas in illustri hac Academia hætenus consumseram, horas perdere planè noluerim: quoniam volui eas exercitio cuidam publicè exerendo impendere. Quandoquidem verò, Hebræorum effato, כָּרָא רַבֵּי חַבִּיב בְּזַמְנוֹ Omnis res, quæ fit in tempore, grata atque dilecta esse ducitur: duxi hinc, δὲλα εἶμι ego κοῦρῆ, haud adeò fore inconcinnum, si in clamatam illam apud veteres præconis vocem mihi itidem velut acclamatam dicerem, quæ quasi admoneret, ut ante omnia hoc, quod tempus nunc flagitat, agere sustinerem. Egi itaq. hoc, Et, temporis potissimum ratione habitâ, elegi materiam talem, quæ alem ferre videtur Christiana devotio, in eo jam tota, quò acerbissimam sed saluberrimam simul DOMINI nostri passionem, juxta singulas partes, partim meditetur, partim interpretetur. Cujus auspiciis cum penè consistat in POENA FLAGELLANDI, JESU immerenti immeritò illatâ: constitui, sepositis paululum meditationibus aliis, hujus variè usitati ritus explicationem hæc vice paulò intimiùs indagare, eamq. pro ingenii viribus indagatam ulteriori eruditorum examini sistere. Quod quidem institutum ut undiq. cedat feliciter, velim adjuves conatum hunc Tuâ, ô flagellate pro nobis JESU, gratiâ: quæ non tam cupidissimè flagrans, quàm firmissimè fretus, jamjam, absq. longiori ambage, Thematis mei aggredior Thesis

Cicero l. 4. ad fam. ep. 9. l. 8. ad Attic. ep. 3.

Plin. Jun. de avunculo suo l. 3. ep. 5.

De hac formulâ vid Ph. Carol. Antiquitat. Rom. l. 1. c. 2. p. 4.

Flagellandi ἐνομοσίωv paulisper ab initio ponderabimus, quò res ipsa, voce hâc contenta, meliùs postea possit perpendi, expendi accuratiùs. Vox ea, ut patet, Gerundii hic formam nacta, significationem & activam & passivam subindicat atq; involvit. Verbum verò, *flagellare*, nomini, *flagellum*, suam debet originem. *Flagellum* autem cum *diminutivum* propriè sit, derivatur facilè à primitivo suo vel nomine, *flagrum*; vel etiã, si placet, verbo, *flagrare*, eò quòd corpus *flagellis* cæsum dolore cruciatuum quodammodo *flagret*, id est, ardeat. *Isidorus Hispalens. libr. Etymolog. 5. c. 27.* putat, *flagra*, *plagas*, atq; *flagella* ita dici, quia cum *statu* & *strepitu* fonant in corpore. Interim *promiscuè* à scriptoribus usurpata invenies duo hæc *flagri* & *flagelli* nomina, siquidem *utrumq;*, sive primum, sive ortum, sine discrimine pro *instrumento* eo, quo quis, vel aliquid, *cæditur*, positum subinde legimus. Sensu itaq; primario *flagellare* idem est, ac *flagris* vel *flagellis* *cadere*. Impropriè tamen & secundariò significat rem *duriozem* aut *cariozem* reddere, ut v. g. *annonam flagellare*. Interdum, at rariùs, pro *increpare* itidem, seu *castigare* in genere, sumitur. Sed hisce de significationibus plura apud *Lexicographos* videri poterunt.

II. Nos hîc loci acceptionem *potissimam* respicimus, puta nuncupatam ita *Flagellationem*: quâ ipsâ quidem voculâ, sat aliàs hodieq; vulgari, lubentes in *Dissertationis* nostræ *frontispicio* fuimus usi, si modò vel apud unum *antiquorum* è probis autoribus Latinis copia ejus fuisset nobis concessa. Unde hâc, nec fortassis contemnendâ, ducimur conjecturâ, tum demum *Flagellationis* vocem vim in pronunciando obtinuisse suam, postquam inter *Pontificios* stolidi isti homines ex superstizioso quodam nimix religionis Zelo seipso *flagellare* cœpissent. Atq; sub illâ jamdum tempestate *Latinitatis* barbariem invaluisse, imò viguisse, quis est nostrum, qui ignorare queat vel debeat? saltem si impurum plerorumq; *Scholasticorum* secum consideraverit stylum, dignum sæpiùs, qui si non *Prisciani* ipsius ferulâ, *Ciceroniano* ad minimum verberetur flagello.

III. A Latino, *Flagellum*, ortum est nomen in Græciâ per se peregrinum, *Φεγγέλλιον*; sicut & à verbo, *Flagellare*, *Φεγγέλλω*; quæ duo

Græcè

Græcè posita cum Latinis & pronunciatione & significatione nō parūm coincidunt. Vox est utraq; in N. T. ab Evangelistis ipsis usurpata. Cæteris aliàs Græcis dicitur *flagellare* *μαστιγῶν*, *μαστιγῶν*, & *μαστιγῶν*. Iis enim *μαστιγῶν* propriè *flagellum* *flagellationem* *μαστιγῶν* denotat. Hebrais est illud *שׁוּט*, à *שׁוּט*, *circumire*, *circumagere*: hæc *בְּקָרָה* à *בָּקָר* *bove*, ob lorum *bovinum*, quo sæpè fieri solebat cæsis. Rabbinis vocant *flagellationem* *מַלְקָה* à radic *מָלַךְ*, id est, *vapulare*, *percuti*, *flagellari*. Buxtorff. in *Lexic. Hebr. Rabb.* p. m. 777, 83. Talmudici dicunt *נָגַף*, quod usurpatur apud Syros pro *flagellare*, & respondet Græco, *πάιδισμα*. *Flagellationem* enunciant voce *נִיגָף*, & *flagellatorem* *מַנְיָגֵף*. Confer Buxtorff. in *Lexico Talmud.* p. 1293. Quid ac quomodo in idiomate Germanico hæ significant voces, notum est. Nempe *Geißel/Geißeln/Geißlung*. Latinis verò flagelli *Synonymis* haud omninò incommodè accensemus *lorum*, *corrigiam*, *scuticam*, die *Peitsche*; *virgam* item ac *ferulam*, die *Ruthe*. Quamquam enim, si accuratè velimus loqui, non omnia hæc nomina tam *adequatè* cum *flagello* convenire fateamur, ut cum eadem *reapse* penitus sint: nihilominus talia ad flagrum *proximè* referri debent, tanquam *agnata* instrumenta, quibus itidem *plagæ* similes corpori Infiguntur.

p. m. 777, 83.
906.

IV. Verbera certè *diversæ* esse quilibet animadvertit ac videt, ne dicam, sentit. Etenim quod differentiam attinet inter *causam* eam, quæ *flagris*, & quæ *virgis* perficitur, differunt non tantum, ceu constat, ratione *medii & modi*, sed & *gradibus*: quandoquidem posterior pro *mitiori*, pro *graviori* pœnâ prior habetur. Testis hujus rei non aspernandus *Consul Romanus*, qui: *Porcia Lex*, inquit, *virgas ab omnium civium corpore amovit; hic* (Labienus *Tribunus plebis*) *misericos* (per *Antiphrasin*) *flagella retulit*. Romanâ porro consuetudine & *virgis & flagellis* cæsi sunt homines: sed apud *Judeos* tantum mos obtinuisse videtur *flagellis*. De *fustuario* quoq;, seu ut *Laurent. Valla El. l. i. c. 6.* interpretatur, *fustigatione* hoc monendum, quod, si determinatè sumuntur ritus *flagellationis & fustigationis*, variis à se invicem distinguantur modis: 1. respectu *organi*: altera namq; *flagellis*, *fustibus* altera seu *baculis*, peragi fuit solita. 2. *objecto*. Non enim omnes *fustibus* dedolabantur,

Cicero Orat. pro Rabir. edit. Gothofred. Tom. II. p. 435. Joh. Leusdē in Philolog. Hebr. mixt. Dissert. 49. p. 333.

Vid. de hac
different.
Dan. Clasen
Exercit. sacr.
ad passionem
Domin. l. 2.
c. 19. p. 236.

In gloss. ff. de
Pœn.

Leusd. l. c.

Syntagmat.
Juris uni-
vers. l. 31, c.
II, §. II.

bantur, sed ii duntaxat, qui *liberi* erant, quippe ob ultionem criminis, habentis infamiam, fustigati: *Servi* verò mala patrantes *flagris* castigabantur. Unde *Macer L. in servorum ff. de Pœn.* extimavit, *ex quibus causis liber homo fustibus ceditur, ex iisdem servum flagellis cedendum.* 3. differunt ratione *adjunctorum*, dum dolore *acerbior* affert flagellatio, fustigatio *levior*: cum & *flagra* admoveantur *nudorum* corporum cuti, cujus incisæ *vibices* feruntur durius, quàm quando *vestitis* ictus inferuntur *fustium*. Flagrorum etiam cæsione *sanguis* insimul ut plurimum effunditur; *raro*, nec ita *facile*, fustium percussione. Quamobrem ipse *Accursius* pœnam flagellorum *majorem* quàm fustium arbitratur. Imò 5. peculiaris adhuc restat fustigationis ac flagellationis inter *Judeos* distinctio, ratione nimirum *causæ efficientis*. Illam namq; à *Rabbinis* solis institutam fuisse tradunt: hanc è transverso ipsis ab ipso summo legislatore, DEO, primùm dictatam novimus.

V. Veruntamen ut sit cum allatis hisce, tum nominalibus, tum realibus, differentiis; ipsa tamen *flagellationis* significatio *duplex* statuitur: *altera*, quæ fit *flagris* ac *flagellis* propriissimè dictis, *altera*, quæ *virgis*. LEUSD. l. c. §. I. Ad eundem modum PETR. GREGOR. THOLOSANUS: *Flagellorum*, scribit, *pœna est, cum quis & virgis, & flagris vel mastige, ceditur.* Sed & quæ pœna forensis ab antiquis *Romanis fustuario* luebatur, hodiernum, apud *Germanos* præcipuè, in eam penitus transit, quæ exercetur *virgis*. Germ. *der Staupenschlag, mit Ruthen außhauen:re* nimirum in diversam mutatâ, manente solum fustigationis *nomine*. Retinent enim *Jcti*, Juris *Justiniani* sui terminis diligentissimè in hærentes, voculam adhuc *fustigationis*; etsi *usum* illius pœnæ penè sciverint abrogatum. Adeò verum est id, quod in proverbium ubiq; abiit, *verba valere sicuti nummos*. Nos, qui tot tamq; *varias* significaciones voculæ *flagellandi* subinnui innuimus, in seqq. etiam interdum, ubi commoda dabitur occasio, annectemus nostro *huic* ritui ritus hujusmodi *cognatos*, quales audiunt *castigationes, virgis fustibusve* fieri solitæ, idq; genus aliæ.

VI. Ex explicatis his horum terminorum significatis apparet, ipsam (nam tantisper ita cum vulgo loqui liceat) *flagellationem*, quamvis *proprie* acceptam, capi tamen in *ordine* ad *inferiora* sua significata non aliter debere, nec posse, quàm *analogicè*, ita ut *primario*

marid ac *per prius* tribuatur ei *pœnarum ritui*, qui *propriissimè flagris* seu *loris*; *per posterius* demum & *secundariò* isti, qui *virgis* sive *ferulis*, adeoq; ex *consequenti fustibus* quoq; ac *baculis*, expediri consuevit. Quæ quidem *analogia* vocis non parva est causa, cur *unâ accuratâ definitione* tota *flagellationis essentia* nequeat exprimi. Cui accedit, quòd pro *varietate* variarum circumstantiarum, veluti *personarum, modorum, causarum, rerumq;* similium, *variet* similiter mos *flagellandi*: quem proinde, etsi velimus, haud valemus *adequatâ* quâdam complecti descriptione. Descriptam itaq; qui desiderat *flagellationem*, is ipse sibi ejus conceptum vel pro suo iudicii acumine licitè *efformet*, vel, si lubet, ex subsequenti nostro qualicumq; *discursu colligat*, vel saltem à potiori nobiscum ita *describat*:
FLAGELLATIO est ritus, quo *diverse corporis partes flagris aut virgis caduntur atq; leduntur*, à *variis populis diversimodè*, in *pœnam potissimum, introductus ac exercitus*. In quâ quidem descriptione *quatuor* causarum extant *genera*, sicuti quivis, si rectè resolverit, *facile* ea negotio poterit *deprehendere*.

VII. Nobis ut in *præsenti materiâ* nec *adeò necessarium*, nec multùm *utile* videtur, *explicitam* apponere *flagellationis definitionem*: ita nec *congruum*, *appositæ explanationem* latius proponere; præsertim quia nunc non tam in *Logicum & strictè dictum Philosophicum*, quàm *Philologicum ac Historicum* cum primis campum *excurrere* cupimus. Capimus igitur, dum progredimur, *explicandi initium ab existentia*: quam tamen *omnem* nemo, nisi contra *sensus ac experientiam* sentiens, negabit, imò, quisquis *præfractè* hanc *inficiatur*, meretur vel eam ob causam *hujuscemodi* verberibus *tam diu* excipi, donec dolore *evidtus* ingenuè fateatur, *flagellandi*, quandam saltem, *existere* formam; ad normam videlicet eam, quam MENDOZA edocet contra eum, qui *prima principia* pertinaciter *negat*, observandum, dum: *Si quis, ait, hæc negaverit, fuste* (vel *flagello*) *potius, quàm ratione erit erudiendus*.

VIII. Enimverò concessâ, ut est concedenda, *aliquâ flagellandi existentia*, operæ porro pretium erit, ex *autoribus*, partim *sacris*, partim *profanis*, cætera probatis fideq; dignis, ostendere, apud quos & *quomodo* ritus hic extiterit *olim*, ac adhuc *hodie* existat. Ubi causam *flagellationis efficientem*, tum *moralem*, tum *physicam*, inveni-

lituri,

ior 6.

Disp. metaph. 3. sect. 3. §. 19.

tituri, eam in genere generali *gentium*, sive, si mavis, *hominum* nomine nuncupamus. *Diversi* siquidem *diversæ religionis* populi non modò *morem* hunc *instituerunt*, sed & institutum *imperando* non minùs, quàm *exercendo* probè *observârunt*; ceu ex variis posthac *literarum* monumentis monebimus. Atq; ut commodior nostra sit tractatio, dispescemus hæc *hominum* genera in *tres præcipuas*, *Judeorum*, *Gentilium*, *Christianorum*, sectas.

Deuter. xxv.
v. 2. & 3.

IX. Equidem *Judeos*, generatim ita vocatos, speciatim quod spectat, his hæc de re ab altissimo DEO speciale quoddam dabatur mandatum, quod in *Veteris Fœderis* repetitâ lege legitur. Verba *fontis* Hebræi ita sonant; וְהָיָה אִם-בֶּן הַכּוֹרֵת הָרָשָׁע וְהַפִּילוֹ הַשֹּׁפֵר וְהִכְהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רָשָׁעוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבַּעַיִם יִכְנֹו לֹא יוֹסִיף פֶּן-יֹסִיף לְהַכְתּוֹ עַל-אֱלֹהֵי מִכְרָו: אֲרִיֵּה מֹנְטָנִי רַבֵּה וְנִקְלָהוּ אַחִיךָ לְעֵינֶיךָ: ARIÆ MONTANI versio hæc est: *Et erit, si filius cædi* (id est, si fuerit cædendus) *impius, & prosternere faciet eum iudex, & cadere faciet eum ad facies suas* (coram se), *secundùm sufficientiam impietatis ejus, in numero. Quadragesies percutiet eum: non addet; ne fortè addat, cædendo eum super hæc, percussionem multam, & vilescat frater tuus in oculis tuis.*

X. Ex quâ *positivâ* forensi divini Legislatoris *revelatâ* Lege *originem* ritûs Judaici, quem attendunt in flagellando, quoad *præcipua* capita, ritè colligimus. Nam quis non intelligit, causam ejus *principalissimam* *moralem* fuisse DEUM, utpote qui prius *immediatè* poenam hanc *Hebræis* ac *Judeis* delinquentibus sustinendam imposuit, & ut posthinc promulgaretur ac observaretur, *mediatè* per *Mosen* (en causam *instrumentalem*) seriò præcepit? Unde præcepti hujus justissimi *justi custodes* ac pro re natâ *executores* esse debebant *judices*, (causam ecce *principalem* *moralem*) ad quorum & *imperium* & *permissionem* infligebatur impiis percussio talis ab *aliis* illis, qui ad eam peragendam (habes hîc *physicam* causam) præ reliquis erant destinati.

XI. An verò verberatione hæc in Lege *determinatè* flagellatio fuerit indicata, *per se* quidem ac *seorsim* ex nudis vocibus הַכּוֹרֵת vel הִכָּה non liqvet: quando quidem radix hæc in Hiphil usitata significat generatim: *percussit, cecidit, verberavit*; sive jam fiat *flagro,*

1028
flagro, sive virgis, seu gladio etiam, aut alio quovis instrumento lædente. Nihilominus non solum ex recto verborum contextu, sed & ipsius textus communi interpretatione, quin eadem apud Judæos hujus legis observatione, edocemur, eas hic unice intelligendas esse plagas, quæ sub flagellationis singulari denominatione comprehenduntur. Hinc factum, ut subjectum etiam, flagra recipiens, appellaretur בְּנֵי מַכּוֹת filius verberum: quippe appellatio hæc restringebatur ad illam solummodò personam, quæ publicè flagellis verbera fuerat passa. Vid. venerandum DN. DILHEBRUM, Præceptorem & Patronum meum singularem.

In Atrio Ling.
Sanct. part.
prim. p. 179.

XII. Flagellationem ipsam quod concernit, illam apud Judæos pœnae cujusdam civilis, quæquam non capitalis, locum obtinuisse, haud est obscurum. Eâ enim castigabantur, qui supplicium capitale non meruisse videbantur; ut docent Judæorum Sapientes ad hunc ipsum Deuteronomii locum. Vide iterum Excellentiss. DN. DILHEBRUM. Num autem hæc pœna merè fuerit forensis, an etiam Ecclesiastica, quærenti paucis respondemus, propriè ac primariò non nisi civilem fuisse, ob crimina quippe civilia à civilibus iudicibus inflictam. Interim quodammodò certoq; respectu Ecclesiastica quædam pœna itidem talis salutaris potest, quatenus ab Ecclesiasticis quibusdam imponebatur, tanquam peculiaris peccatorum pœnitentia. Conf. exquisitissimum Philolog. LEUSDEN. Sed de posteriori hæc nonnihil deinde adducemus. Nunc de priori prius plurima dicenda.

l. 2. Elect. c. 18.
pag. 268.

libr. c. Differt.
49. quæst. 1.
p. 334.

XIII. Divino de flagellatione præcepto Viri בְּבֵית דִּין in domo judicii, hoc est, iudices Judæi, semper morigeros sese præbebant in tantum; non tamen in totum: nam & addiderunt aliquid legi, & eidem aliud ademerunt; quemadmodum id mox ostendemus. Inchoabimus rem ab objecto, sive hominibus, quos, veluti reos, dignos judicabant flagellis. Flagris videlicet adjudicabantur ab iis sine discrimine sequentes: Nempe qui concubuerit cum sorore; cum amitâ; cum materterâ; cum uxoris sorore; cum glote; cum uxore patrui; cum menstruatâ; cum viduâ item, si quis sit sacerdos summus; cum repudiatâ, cuiq; calceus est traditus, si sit gregarius sacerdos: cum spurâ & Nethinæi (id est, Gibeonitarum) generis, si sit

B

Israë.

Ex. 3. à l. 9. usq;
ad 10.

l. c. quæst. 5.
pag. 337.

Antiquitat.
Judaic. l. 4.
c. 8. p. m. 69.

In Epist. De-
dic. libr. de
Abbreviatur.
Ebr. præmis-
sâ.
in de Abbre-
viat. p. 17. 18.

Israëlitæ: cum Israëlitide, si sit spurius vel Nethineus. Pollutus porro, qui sacrum comederit, quiq; in sacrarium immundus sese intulerit: qui obtulerit aut jugulaverit foris: qui fermentum in Paschate comederit, sumserit cibum, opusq; die expiationis fecerit: qui oleum paraverit, confecerit suffimentum, oleoq; se sacro unxerit: qui sacra leviora & decimas secundas ederet extra muros: qui agni paschalis puri os fregit: qui abstulerit matrem super pullis: qui calvitiam in capite suo fecerit: qui capitis circumtonderit angulos, angulumq; barba corruerit: qui se unâ secuerit casurâ ob defunctum: qui scripturam scripserit stigmatis: Nasireus (id est, qui certam Deo abstinentiam vovit) si die toto se ingurgitaverit vino: si polluatur ob funus toto die: & si qui sunt alii; sicuti hi & hujus farinae plures recensentur rei in Maccoth, quem corporis Talmudici titulum unâ cum Sanhedrin vertit Latinè, & annotationibus auxit doctissimus J. O. H. COCH; ex cujus etiam Tractatu tradita hæc mutuati sumus, secuti præeuntem LEUSDENIUM. Addimus nunc è FL. JOSEPHI loco, ubi Moses leges divinas repetens introducit, eum quoq; qui reliquos vindemiarum fructus cum inquilinis aut peregrinis non benignè communicaverat, nec non istum, qui infontem suam desponsatam, tanquam vitiatam, falsò detulerat; ambos inquam, hos tum ob avaritiam, tum propter temeritatem ac petulantiam, scuticâ publicâ plagas sustinere debuisse.

XIV. Sed videtur sanè in aliquos horum transgressorum aliquantò mitius, in alios contra severius, fuisse flagellatio statuta: quanquam, quo jure poena illa omnib; & singulis sit illata, non oportet arbitremur multis hîc disquirere. Hoc saltem inde facillè cognoscitur, Judæos in dictandâ hâc castigatione haudquaquam ex asse DEI voluntati satisfecisse, sed interdum pro arbitrio ac lubitu traditiones humanas instituisse, quibus nixi, vindictam de hoc reo leniorem, graviorem, quàm svadet æquitas, de altero sæpius sumebant.

XV. Verùm ipsos intueamur *judices*, qui pro suâ, quâ pollebant, potestate potuerunt flagiti poenam puniendis imponere. Hi tres illi erant, in quâvis civitate, si ad centum modò & viginti habuisset incolas, Consistorium minus constituentes. BUXTORFFIO enim notate, Synedrium inferius cognovit *רבי ממונור* / *res pecuniarias, lites, & similes causas civiles, quæ mortis non attigerunt poenam.*

Hinc

Hinc huic etiam flagitia, *flagellatione* sive מלקור compensanda, subjacuerunt. Is verò, qui ad mandatum *judicii triumvralis* coërcere debebat reos, fuit unus, חזן הכנסת seu *minister cætus judicialis* dictus: quo nomine nemo hîc indigitatur alius, quàm *lictor*, vel *carnifex*, cui competit *judicium* latam hanc sententiam *flagellandi actu* exequi.

1030.

XVII. *Flagrum*, seu *instrumentum*, quo flagellabantur fontes, dicebatur רצועה עגור כפורה / *lorum vitulinum duplex*, vel, ut Coccejus vertit, *lorum bubulum complicatum*. Constitit scilicet olim apud veteres, referente id ex ore *Rabbini* cujusdam *Buxtorffio*, *flagellum* quodlibet *tribus* peculiaribus *loris*; *binis* quidem *brevioribus*, ut attingerent tantum femora, *tertio* tamen *tam oblongo*, ut ventrem flagellantis pertingeret, imò totum hominem totumq; flagellandi corpus circumiret. *Triples* ergò, juxta *Buxtorffii* sententiam, *lorum* fuerit: an verò non *quadruplex*, dubitat fermè *Coccejus* ob opinionem *R. Solom.* Videri de eo meretur laudatus *Autor*, aut saltim audienda sunt ejus ipsissima *verba*, hunc in modum sonantia: *Perinde est, sive unum lorum tribus plicis aut flexuris, sive duo lora singula singulis plicis composita sint, (quemadmodum opinatur R. Sol.) ut quatuor lora efficiantur. Quo animadverso, labat, quod dicitur, singulos ictus triplices fuisse. Nam quadruplices forent. Ita ille.* Interim nos singulare hoc dubium hâc vice relinquimus in medio, contenti sententiâ *communiori*, sed & fortassis *probabiliori*, certè ad rationem *plagarum* dandam *magis idoneâ*.

In Maccoth. c. 3. §. 12. p. 120.

In Synagog. Judaic. c. XX. edit. prim. p. 365.

In not. ad c. 3. Maccoth. §. 13. p. 125.

XVIII. Ad *Rabbinum* revertimur à *Buxtorffio* adductum: cui si qua adhibenda fides, credendum est *tria* illa *lora* fuisse *vitulina*. Malunt tamen omnes ferè reliqui adstruere *lorum unicum bubulum*; cui & *duo* addita *asinina* *minora*, quæ *bifida* rursus in *binas* diffindebantur partes, ut quodvis seorsim *sursum* atq; *deorsum* permoveri potuerit: non secus ac *cingula* & *stapedes* ab *equite* contrahi queunt atq; laxari. Adhæc dependebat *bubulum lorum* à *ligno* quodam, quod vocatur ירר / *manubrium*, idq; *longitudine* gaudebat פלמ h. e. *palmi*. *Foramen* illi erat *inditum*, unde

Synagog. Judaic. l. c.

Buxtorff. in epist. dedicat. citat.

Dn. Dilherus in Elect. p. 273.

utrumq;

utrumq; brevius ascendere ac descendere posset: prout nimirum *conditio* requirebat *corporis* cædendi.

Deut. XXV,
v. 4.
Buxtorff, ep.
dedic.

Esa, I, v. 3.

Leusden. I. 1.
qvæst. 2. p. 335.

Conf. Clasenii Exerc. Sacr. c. 19. §. 4. p. 239, qui hanc Ludovici de Dieu observationem ex Rabb. libris peritam affert.

Leusd. I. c.
qvæst. 3. p. 336.

XIX. Quòd si quis jam quærat, cur *loro* sint usi *bubulo* Judæi, responsum, quod dant, habent in proclivi. Nempe id esse factum ajunt ob *verba* statim in lege *subsequentia*, quibus prohibeatur: *לֹא יִרְעֶה שׁוֹר תְּחִסֵּם שׁוֹר בְּרִישׁוֹ* / *ne os obtures trituranti bovi.* Sensum igitur hujus præcepti volunt hunc elicere, quòd, qui contra id fecerit, *sensurus* sit *pellem bovis* in *suâ pelle*. Egregia scilicet ratio, quia Judæo placet. Rationem insuper, cur *asinina* addant *loro*, depromunt ex *Esaiæ c. 1.* ubi per *Prophetam DEUS* ita loquitur: *יִרְעֶה שׁוֹר קִנְהוֹ וַחֲמֹר אֲבוֹס בְּעֵלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יִרְעֶה* / *Agnoscit bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui; Israël autem haud agnoscit.* Hinc hunc eruunt sensum, quasi diceretur: *Veniat asinus, qui agnoscit præsepe sui Domini, & vindictam sumat ab eo, qui non agnoscit.* Explicatio certè iterum lepida, ridicula applicatio.

XX. Sed tempus est, ut ipsum flagellandi *actum* actutum proponamus. Ejus *antecedentia* adhuc hæc fuerunt: *Ligabantur* à *lictore* *ambæ* hominis flagellandi *manus* ad *columnam*, seu *lignum* infixum terræ, altitudinis *sesquicubiti*, ut inde reus ei incumberet *inelinatus*. *Detrabebantur* etiam *miserofonti* usq; ad *pectus* vel *femora vestes*, imò *rumpebantur*: Parùm enim intererat, sive *dilacerarentur* extra *futuras*, sive per easdem *diffuerentur* vestimenta. *Minister* verò, ad *plagas* dandas destinatus, stabat à *nudi* illius *tergo* in *lapide*, triplex illud descriptum antea *lorum manu* tenens, & tangere laborans inter *scapulas* ictibus *jacentem*.

XXI. Jacet ergò, secundùm *mandatum* divinum, coram *judicibus* *prostratus* is, qui jamjam est flagellandus. Tùm *lorum unâ* cum *manubrio* manu *utrâq;* attolit *lictor*, atq; sic incipiendo *executionem* in se suscipit. *Unâ* tamen tantummodò utitur, quippe quod est convenientius, ad infligendas *plagas*. Has infligere *afflictio* studet *lentè* & *sensim* cum *sensu*, adeò ut *numerari* possint; nec verò *leniter* aut *leviter*, sed pro *extremis* suis viribus, memor, ut inqviunt, ejus, quam jubebat DEUS, *מַכּוֹת רַבּוֹת* *plagæ vehementis*. Singula verbera *trifariam* feriunt ferentem. *Lorum* longius *anterior* *ventrem*, *umbilicum*, & *pectus*; breviora *duo dorsum*

*sum partemq; posteriorem percutiunt. Has uno quovis ictu triplicatas plagas existimant Judæi in textu legis esse fundatas; quia ter dicitur, **הִכֶּהוּ**, *cedat ipsum*, **וַיִּכְּנוּ**, *verberet eum*, **וְלִיכֹתוֹ** si addiderit verberare eum. Unde unus hujusmodi ictus pro tribus semper computatur; neq; licet licet licet *plures*, quàm *tredecim* tales, flagellato incutere: quibus illatis *sat* pœnarum pertulit reus, etsi ter tredecim tantum importent *triginta novem*, adeoq; una paucioem, quàm ipsa Lex divina ab initio præscripserat, plagam. Verum de diminutione horum verberum paulò post. Nos *concomitantia & consequentia* flagellationis antè considerabimus.*

1032
 Buxtorff. &
 Dilherr. II. cc.

XXII. Dum indictam pœnam flagellis luit **בֶּן־מְכֹרֵת** *impius* iste, tres ordinarii illi adstant *judices*, penes quos stabat *facultas* hominem ad flagra *condemnandi*. Ubi, postquam flagellari incepisset, coepit infimul **הַקֹּרֵא** i. e. *præco*, seu *judicum primarius*, exclamare verba scripturæ, eaq; acclamare *prostrato*, partim ut *pœnitentiam* in animo fontis excitet, partim ut ad *consolationem* hauriendam eundem incitet. Recitat autem aut prælegit *idiomate suo* legis sequentia dicta: Deuter. XXVIII. v. 58. 59. *Si non observaveris, ut omnia facias verba legis hujus: segregabit in te Dominus plagas tuas **וְכֹתֶהוּ** & in semen tuum **וְכֹתֶהוּ**, plagas magnas & infallibiles.* Item Deut. XXIX, 9: *Custodietis itaq; verba &c.* Tandem dictorum finem facturum addit dictum ex Psalm. 78. v. 38. *Ipse misericors & propitius peccatis &c.* *Judex* deinde *secundus* singula observat *numeratq;* separatim *verbera*. *Tertius* denuò *ministrum* adhortatur ad *cedendum* voce **הִכֶּהוּ**, *cede eum*. Cæterum si *multi* adhuc supererant ictus, *judicum primus* sermonem pronuntiando *producere* conabatur: si *pauci*, *deproperavit* loquendo; ut utrobiq; ita cum *sine* plagarum suam *pariter finiret* orationem.

Vid. eodem
 AA. Adde
 Maccoth ex
 edit. Coccej.
 c. 3. §. 12. 13. 14.
 pag. 120.

XXIII. Finitis tot plagis, quot meritis esse videbatur reus, recuperabat is statim ab *exterminio* libertatem, nec *planè*, interficiebatur; imò pro *ignominioso* homine non habebatur, sed ex mandato DEI potius in *fraternitate* à Judæis recipiebatur. Testor *Maccoth*, ubi sic Coccej. c. 3. §. in versione legimus: *Omne rei **כְּרִיתוֹתוֹ** exterminii seu excisionis ex hac vitâ, postquam vapularunt, ab exterminio liberi sunt, quia dicitur: Deut. 25, v. 3. Et (quæ vox hîc ob contextum exponenda est per, ne) evilescat*

B 3

frater

1033.

frater tuus coram oculis tuis. Postquam vapulavit, **והוא באהיר**,
ille quasi (vel: sicut) frater tuus est.

XXIV. Hi sunt precipui mores, quos observasse leguntur Judæi
ante, in, & post flagellationem. Nitebantur autem in irrogandâ
hâc pœnâ in primis lege antè allegatâ divinâ, secundum quam
haudquaquam licitum erat ad summum ultra *quadragenta* dare ver-
bera. Unde nomen flagellationi indiderunt, ut interdum eam di-
cerent **מלקות ארבעים** *supplicium quadragenta plagarum*. Mi-
rum verò, quòd ipsi illi, qui æqvissimi aliàs datorum mandatorum
observatores, acerrimiq; violatorum *vindices* videri, minimum si-
bi, volebant, nequaquam tamen *ex asse* satisfecerint eidem DEI
præcepto, quod *certas*, quadragenta nimirum, infligendas in-
culcaverat plagas. Nam, ut ex præcedentibus notum est, ritum in-
flagellandi supplicio instituerunt ita, ut non profus numerum di-
ctum voluerint verberando expleri, sed, uno dempto, verbera tantum
novem triginta irrogari. Scilicet sapientissima Divina *sapientia*
suis ab insipidis *filiis* injustè sic justificatur, imò *corrigitur*. Sed ita
sæpe soliti sunt Judæi vel aliquid adjicere legi, vel ei aliquid detra-
here.

XXV. Verum mittamus quærere, quo *jure* quâve *injuriâ* sibi hâc
in parte legem DEI sumserint *mutandam*; quandoquidem id ad
propositum nostrum parum quadrat. Potius peculiare *traditio-
nis* hujus Judaicæ *rationes* à *Rabbinis*, eorumq; *discipulis*, excogitatas
percipiamus. Aperuit *principem* illarum pridem Vir in literaturâ
Rabbinicâ omnium princeps, JOH. BUXTORFFIUS, qui ex ver-
sione libr. *Maccoth in Mischna & Gemara* sequentem depromit, quòd
nempe Judæorum doctores in eâ versati fuerint sententiâ, scriptu-
ram nec *plures* nec *pauciores* commendâsse ac demandâsse
plagas, quàm *infra* quadragenta *unam*: frustra aliud as-
ferente unico R. JEHUDA, qui communem *suorum* deserens opi-
nionem, *litera* scripturarum inhærendum, & *quadragenta* plagas
plenè infligendas esse docuerat. Ejus namq; traditio **אין הלכה**,
usu ac consuetudine *nec recepta* fuit *nec approbata*.

XXVI. De cætero vulgarem suam persuasionem inde Rabbinii
probant, quòd scribatur in Lege: **במספר ארבעים**, *cum nu-
mero*

in epist. de-
dic. Abbre-
viat, præf.

Maccoth
Coccej. c. 3.
s. 10.
Buxtorff, l.c.

vero *quadragenta*, non: **אַרְבַּעִים בְּמִסְפָּר**, *quadragenta in nume-*
ro. Posteriores enim phrasin inveniunt innuere *quadragenta* nu-
 mero pleno; priorem loquendi modum significare numerum, qui
in causâ est, ut *post eum* statim numerentur *quadragenta*, seu, ut ex
 versione C O C C E J I in *Maccob* extat, qui *proximus quadragenario*. s. 10. l. c.
 Et hic non est alius, quàm *tricesimus nonus*. Rem hanc involutam
 maximè evolvunt verba R. *Majemonis*, quæ, in Latinum sermonem
 translata, non pudet ex BUXTORFFIO prælaudato & DN. DIL- in ep. Dedic
 HERRO huc adscribere: Si (Rabbi ait) dixisset: **אַרְבַּעִים בְּמִסְפָּר** l. 2. Ele&t, c.
quadragenta numero, æquum esset, ut intelligerentur quadragenta ple-
nè: quia verò præmittit בְּמִסְפָּר, vult dicere, ne verberetur plagis in-
fnitis, sed numero certo & definito, prout possit ferre, sicut dicitur:
juxta improbitatem suam numero certo: & quando postea statim
subjicitur: quadragenta cædet eum; sensus est: usq; ad quadragin-
ta. Exclusevè intellige.

XXVII. Prægnans profectò & firma ratio, ob quam *quadragin-*
ta in novem & triginta verbera sunt vertenda. Credat autem eam
Judeus Apella; nos *Christiani* ei non credemus. Et quî possimus,
 vel debeamus? Siquidem Talmudici isti *confundunt* distingvenda,
 quando *distinctionem* duorum *versuum*, per pausam *Sophpasuck* no-
 tatam, prorsus non annotant, sed *duo* illa crassiora *puncta*, inter vo-
 ces **אַרְבַּעִים** & **בְּמִסְפָּר** posita, de industriâ negligunt, legen-
 tes conjunctim **בְּמִסְפָּר אַרְבַּעִים** tanquam essent in statu *re-*
giminis, aut per juncturam *substantivorum* conjuncta nomina. Id
 quod esse falsissimum cuilibet, vel leviter inspicienti Hebraicum
 textum, ad oculum patet. Referrî enim solet & debet vox
בְּמִסְפָּר velut *ultima* hujus versiculi, ad vers. 2. **אַרְבַּעִים** con-
 trà, utpote *prima* sequentis, 3. versûs principium constituit. Com-
 mittunt ergò Judæi hi *fallaces* fallaciam *compositionis*, composito
 accipientes sensu vocabula, quæ *divisa* erant intelligenda.

XXVIII. Hinc nos eò magis eos admiramur *interpretes*, qui passi si-
 bi sunt à *circumcisis* istis hîc imponi, ut toti fuerint persuasi, persua-
 suri idem aliis, legem in *Deuteronomio* haud aliter esse explican-
 dam, quàm de *trigesimo nono*, non *quadragesimo*, plagarum nume-
 ro. Vir sanè *meritissimus b. m.* cujus tamen nomini parco, ne in-
 sultare

In comment.
sup. ep. Paul,
2. Cor. c. II,
p. 726.

In ep. dedic.

l. 4. antiqui-
tat. Judaic.
c. 8. p. m. 69.

In not. N. T.
ad h. l. p. 1137.
1138.

sultare videat, scribere non veretur, *juxta legem id esse factum, quod Judæi triginta novem verbera reis dederint*: nisi dixerimus fortè, mentem Ejus cum nostrâ eandem fuisse, etsi verba paulò fuerint *alia*. Aliud aliàs docent expressa *mandati* verba, quæ quadragesimi, non noni & tricesimi, verberis meminerunt. Unde quicquid sit cum *subtilitatibus* quibusdam quorundam *Rabbinorum*, veluti *R. Becchai*, *R. Abraham*, & *aliorum*, quorum meminit BUXTORFFIUS; quicquid etiam habeat FL. JOSEPHUS, cujus *locum* antea citavimus, ubi Mosen loquentem representans, *bis* mentionem facit *quadragesima* plagarum minus *unâ*: quicquid, inquam, illi loquantur, certum tamen est, hanc *imminutionem* non ab ipsâ *lege* descriptam, sed per *traditiones* Patrum Judaicorum fuisse circumscriptam. Indeque nihilominus omnes & singuli, quotquot contrarium statuunt, Judæi *fallunt* atque *falluntur* ipsi; statuente sic CL. HILPERTO in peculiari de *Flagellatione Judæorum* Disputatione: quam quamquam maximoperè nunc exoptaverim perlustrare, tamen ne videre quidem hætenus mihi contigit. Hausi interim hoc ex discursu *perquam Reverendi D. N. Luc. Fr. Reinharti*, *Præceptoris & Patroni mei summoperè observandi*, cui magnam studiorum meorum partem post Deum acceptam refero, in *Excerpt. MS. super Epist. 2. Cor. XI, 24.*

XXIX. Hic verò ipse *Apostoli* locus meretur huc præ cæteris afferri, utpote ex quo *mos* flagellandi Judaicus *multum* illucescit: nam v. 24. Divus *Paulus* liberè fatetur de seipso, *se à Judæis quingvies quadragenas* *ἑξήμισιαν*, h. e. ut exponitur communiter, *unâ minus plagas accepisse*. Acceperit itaque Apostolus pius *quingvies* diversis vicibus *flagellationis*, quamvis haud meritam, pœnam, sed ne semel quidem ultra ictus *novem & triginta*, ut ita, si in universum singula, quæ Paulus ferre cogebatur, conferamus verbera, summa fuerit 195. plagarum. Quo ipso pariter dispalescit, tum temporis etiam plagis non pluribus, quam *triginta novem*, à Judæis exceptos esse, quos flagellis dignos judicârunt, homines: Nisi forsân velimus transire in sententiam singularem *celeberrimi* B. ERASMI SCHMIDII, sentientis, ne utiquam eò respexisse Paulum. Paulò igitur aliter reddidit *ἑξήμισιαν*, ut non subintelligeret *πληγῶν*, sed potius *ἡμέραν*, hoc nimirum sensu: *alternis diebus*. Germ. *über den andern Tag* / ita

ut

ut *Judæi* Apostolum, nullâ planè remissâ plagâ, ex affectu crudelissimo, plagis *quadraginta* quinqvies altero quolibet die ceciderint, addituri *plura* verbera, nisi lege fuissent prohibiti. Ita explicat laudatissimus *Auctor* hunc locum, & sine aliâ additâ ratione eos, qui desiderant *auctoritatem* significationis talis *παρὰ μίαν*, remittit ad ipsa *Lexica*. Cæterùm Eiusdem *sententiam*, quod sciam, hætenus admodùm pauci sunt secuti. Sectantur potiùs *plurimi priorem*, quam & nos hoc in negotio subsequimur, melius esse rati, *verisimiliorem* verborum adstruere sensum, quàm *minùs probabilem*, imò valde adhuc *dubium* assumere.

XXX. Dubitamus verò ampliùs nulli, quia *Judæi* triginta modò novem inflixerint ictus, seducti præcipuè traditionum *humanarum* assumptione, certè vitioso *Scripturæ* intellectu abducti: ceu ex *genuinâ* nostrâ superiùs allatâ loci *Mosaici* elucet *interpretatione*, cum *Talmudicâ* *Rabbinorum* *corruptione* accuratiùs collatâ. Hæc enim *primaria* est ratio, cur unam quandam imminutionem in flagellando servaverint *Judæi*. *Secundarias* remissionis hujus causas tum *Judæi*, tum *Christiani*, proferunt alias. Movit aliquando, ut ipse recenset, *Buxtorffius* hanc *Rabbino* alicui quæstionem, quàm obrem sui triginta tantùm & novem infligerent plagas, cum tamen *expressè* in Lege decretæ essent *quadraginta*. Sed responsi loco id retulit, *veteres* olim uti consuevisse *flagello*, quod *tribus* constiterit *loris*: Hòc triplici ter & decies fontem fuisse percussum. Si igitur vel *semel* ulterius cedere perrexissent, *duos* supra *quadraginta* reo intulissent ictus: quod quidem facere à *Mose* in *Lege* fuerat *vetitum*. Ratio non rejicienda, si modò fucus non subsit orationi; quippe quo sæpius adversus *Christianos* utuntur *Judæi*.

XXXI. *S. Chrysostomus* subtractam esse unam plagam *priscâ* lege arbitratus est ideò, ne, si reus plus, quàm *quadraginta*, accepisset, *infamis* redderetur. At taxat tamen rationem hanc *Buxtorffius*, hunc in modum: *Vox*, inqviens, *Hebræa*, *קלף* (id est, *vilescit*,) in *textu* legis id, ut *mibi* quidem videtur, non significat. Alii pleriq; iiq; *nostrates* etiam, existimant, in *significationem* *misericiordiæ*, *clementiæ* item aut *majoris humanitatis* exhibendæ causâ, unam plagarum à *Judæis* *detractam* fuisse atq; amotam. Vid. meritiss. *Theolog. B. D. Michael. Walther. & Dn. Dilherrum*. Confer *Buxtorff. l. c.*

C

Sed

1036.
1801

Synagog. Judaic. c. 20.
edit. prim. p. 365.

hom. 25. in cap. 11. ep. 2. ad Corinth. edit. Commel. p. 917. in Epist. Dedic. Abbr. Harmon. S. Scriptur. edit. 3. p. 203 in Atrio L. S. p. 180.

XXXII. Sed videtur LEUSDENIO sententia hæc de misericordiâ non habere speciem veritatis, quoniam Judæi crudelissimè sese gesserint erga fontes. Hinc addit, propter eorundem crudelitatem cordisq; duritiam, DEUM in T. V. permisisse libellum repudii atq; divortium. Veruntamen, pace Leusdenii, dicimus minimè sequi: Si Judæi in hæc vel illâ re v. g. erga uxores, sese non mansuetos ac humanos exhibuerunt. E. in nullâ aliâ. Consequentia, inquam, non confestim valet ab universali ad particulare. Poterat namq; alia adfuisse ratio, cur ibi severiorem, clementiorem hinc suum ostenderint animum, iudices præsertim, qui in publico hoc judicandi officio id propter erant constituti, ut justitiam administrarent & æquitatem. Unde non est præsumendum, omnem eos humanitatem erga reos exuisse, nec pro ratione delictorum delinquentibus aliquam saltem gratiam facere voluisse: ut ut interim in privatâ domo res cum licitis uxorum divortiis fuerit comparata.

Comment in
ep. 2. ad Cor.
c. II. p. 515.

XXXIII. De cætero rationes imminutionis hujus notissimas eleganter complectitur Guilielmus ESTIUS, quando ita scribit: Legimus Deut. 25. v. 3. præceptum fuisse Israëlitis, ut in flagellando fratre, id est, Hebræo. quem dignum plagis comperissent, quadragenarium numerum plagarum non excederent. Judæi verò, sive caventes, ne fortè in ipso verberandi impetu præfinitum transilirent numerum, sive clementiæ & humanitatis causâ, memorato numero statuerunt unam plagam demendam esse: etiam si quis integrum numerum plagarum commoverisset. Quod quidem arbitror referendum ad Judaicas traditiones in DEI legem injuriosas: neq; enim illis licebat numerum legis, in quo etiam mysterium continebatur, unitate demptâ mutare: siquidem quadragesimus numerus afflictioni & pœnitentiæ consecratus est. Hæc Estius. Confer. Excell. Dn. REINHARTUM, qui itidem in summam brevissimis causas collegit præcipuas, ob quas Judæi numerum plagarum imminuisse videntur.

in Eröffnetem
Sonntag. Ept.
stel. Schrein
p. 85.

B. Walthe-
rus l. c.

XXXIV. His probè observatis, pronum est nunc exponere, quid sibi propriè voluerit DEI præceptum de plagis quadraginta infligendis. Nempe non equalis ibi præfigitur modus, quo omnes rei pariter verberari debeant: sed interdicitur tantùm, ne ad summum pro delicto ultra plagas quadraginta iudices infligi jubeant. Prohibitum enim erat, ne super adderentur plagæ, ex quibus reus nimium vulneraretur, & frater fieret deformis, vel inde planè moreretur. Unde simpliciter nequaquam opus fuit, semper Divinam legem tam observare strictè, ut Judæi nequiverint

quiverint penitus ullas *auferre* vel *detrahere* plagas. Minuere ac remittere licebat, non augere, verbera: modò *superstitiosa* illa *unius* ictus aberat, de quâ paulò antè egimus, remissio. Siquidem hanc à *Lege* non inclusam, exclusam potiùs fuisse, arbitramur.

XXXV. Absq; vano hoc respectu non est de nihilo, quod LYRANO *tavit. Sapiens*, inquiens, *Judeorum ad prætendendum pietatem ordinaverunt*, quòd de illo numero *aliquid dimitteretur plus vel minus, prout rationabiliter videretur ratione delicti, vel conditionis verberandi*. Nam, BuxTORFFIO ex *Bartenora* l. c. monente, quicumq; cædi debebant in *domo* *judicii*, eos æstimabant priùs *judices* juxta facinus, & ad *certum* *plagarum* numerum condemnabant, ne *morentur* propter eas, sicuti scriptum est: *לֹא יוֹסִיף* / *non superaddet* istis: quò doceri dicebant, si necesse sit plagas minuere, *minui* utiq; posse *interdum*, *nunquam* tamen *augeri*.

XXXVI. *Prudenter* certè hoc ab ipsis esse factum, quis neget? præfertim cum nec *omnes* ad plagas hæc duras *æqualiter* ferendas ex *æquo* fuerint dispositi. *Imprudenter* tamen ac *ineptiores* fuisse videntur in eo, quòd *specialiores* quosdam posuerint casus, ob quos putabant *æquitatem* quodammodò postulare, ut plagas *pauciores*, quàm *triginta novem* consuetas, inferrent. Equidem *primus* benè adhuc habebat sese, eratq; talis: *Si quis ad quadraginta ferendas idoneus sit æstimatus, & non nihil casus videatur ceteras sustinere non posse, dimittitur*. Sed *secundus* paulò est absurdior: *Si quis addictus ictibus octodecim, hos in se & animo & corpore patienti receperit, atq; tùm apparuerit, plures potuisse eum recipere, liber à suscipiendis reliquis relinquitur*. *Tertiò*, quisquis commiserit *crimen*, in quo *duplex* *interdictum* violatum est, si unà *æstimatione* damnatus sit ad plagas, *abit, acceptis iis, liber: si diversa à verò condemnatione, vapulat, cumq; fuerit sanatus, irrogantur ei ictus ceteri*. *Quartus*, qui omnium maxime est *ridiculus*, ita describitur: *Si sors inter flagellandum conspurcaverit sese, & mas quidem (juxta R. Jebudam) fimo, femina obscæno quodam liquore, veluti lotio; liber uterq; à reliquis pronunciatu plagis*. Vid. *Maccoth. ex edit. Coccej. Add. Leusd.*

XXXVII. Flagellandi igitur hunc hætenus recensitum ritum Judæi procul dubio servârunt, *quamdiu, ubi, & quando* potestatem habebant *judicandi*. Ex *historiis* sanè *contrarium* nequit monstrari. Colligi inde potiùs potest, sub sapientissimo adhuc *Regum, Salomone, flagellis* *caltiga-*

103
Buxtorff. in
Epist. Dedic.
& Dn. Dil-
herr. in Elect.
p. 269.

c. 3. §. 11. & 14
p. 119. 120.
l. c. p. 337.

1. Reg. XII, v.
14.

l. c. p. 334.

Comment. in
h. l. p. 164.

Matth. X, v.
17.
Matth. XXIII,
v. 34.

Act. V, v. 40.
v. 32.

1. Cor. XI, v.
24.

Harm. Evan-
gel. part. 2.
p. 606.

castigatos fuisse homines. Rex enim *Rebabeam* post obitum sui pa-
rentis populo, jugum *levius* postulanti, respondit: *Pater meus cecidit vos*
flagellis בְּשׂוֹטֵי / ego autem vos בְּעֶקְרָבִים / *scorpionibus*, id est, pun-

itionibus *spinarum*, sive, ut VATABLUS vertit, *flagris aculeatis*, cædam.
Quæ quidem verba etsi ab interpretibus communiter instar *proverbi*
tropicè pro afflictionibus gravibus, gravioribusq; oneribus, capian-
tur: nihil tamen obstare cernimus, quò minùs in *propriâ* quoq; signifi-
catione ea possint capi; præsertim cum præeat nobis LEUSDEN.
Durius enim utiq; fuit supplicium *scorpionibus*, paulò *mitius* *flagellis*
verberari. Unde & CORNEL. à LAPIDE de hoc *Roboami* responso:
Vox, scribit, *hæc dignior est carnifice, quàm Rege.*

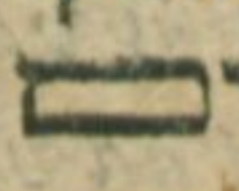
XXXVIII. Nec verò in *civili* tantùm foro, sed & in choro *Ecclesiastico*
flagellationem exercuisse Judæos, ex *Novi Fæderis* variis colligitur
locis. Inprimis veritas ipsa, CHRISTUS, suis prædixit discipulis
futuras hæc plagas: *In Synagogis*, dicens, *μαστιγώσασθαι* *flagellabunt*
vos. Quin & *Phariseos*, prolemq; *Judaicam*, is ita alloquitur: *Ecce mit-*
to ad vos Prophetas & Sapientes & Scribas, & illorum nonnullos flagella-
bitis (μαστιγώσετε) *in conciliabulis vestris*. Triste hoc vaticinium sufficien-
ter postea esse impletum in hinc inde *casibus* Apostolis, ecquis ignorat?
Hierosolymis namq; omnes hos ac singulos convocatos *Pharisei* in *con-*
cilio sacerdotum ceciderunt, *δείξαντες*. Ibidem *Paulum* etiam *Judæi* per-
cutiebant, *τύπτοντες*; ceu concluditur ex Act. XXI. Imò quid multis?
S. Apostolus sui ipsius fidelissimus est *historicus*; etsi in *Actis Apostolicis*
nihil tale de eo expressè reperiatur. Is à *Judæis* ἑλαβον πεντήκοντα τεσσα-
ράκοντα ὡς ἓξ μίαν: *Accepi*, ait, *quingvies quadraginta unâ minus*. Ve-
rùm de hoc satis antea. Flagellabantur autem *Apostoli*, *Apostolicæq;*, vel
à potiori *Christiana*, doctrinæ confessores, in *Synagogis* ut plurimum,
ut innueretur, eos, quos pessimi illi subjecerant *flagris*, non ob *flagitia*
quædam *civilia*, sed propter *doctrinam* ac *confessionem* suam plagas e-
juscemodi pati. Vid. B. GERHARD.

XXXIX. Quemadmodum autem, more modoq; *iniquissimo*, in *Sy-*
nagogis *Judaicis* obnoxii *flagris* reddebantur *Christi discipuli*: ita, *aquis-*
simo contra *jure* & ex *Zelo* *justissimo*, ipse *CHRISTUS* ex stirpe *Judaicâ* se-
cundùm *carnem* oriundus, dum in *exinanitionis* statu inter *Judæos* ver-
sabat, *vindictam* in *templo* exercuit; cujus hîc meminisse non est in-
commo- dum. Inveniens enim ibi *SERYATOR* numularios sedentes, i-
stosq;

stosq; qui *boves* ac *oves* unà cum *columbis* vendiderant, ποιήσας Φρα-
 γέλλιον ἐκ σχοινίων *flagellum ex funiculis fecit*, & eodem *omnes* ac *omnia* è
templo ejecit projecitq;. Equidem non exprimit *Evangelista*, unde
funiculos hos, qui propriè è juneo nexi dicuntur, Christus tùm accepe-
 rit: probabile tamen est, *flagellum* illud ex *abjectis* iis ibidemq; *jacen-*
tibus, quibus mercatores eò *oves* *bovesq;* adduxerant, simpliciter
contextum fuisse. Sed *qualecung;* etiam fuerit hoc *flagellum*, *ineptis-*
simum interim est, aptè sic B. CHEMNITIO sentiente, quin & con-
 sentiente B. ERASMO, SCHMIDIO, exinde fingere, quòd CHRI-
 STUS, instar *monachi Franciscani* vel *Dominicani*, fune *duplici* præ-
 cinctus, tunc *incesserit*. Nugæ hæ sunt *Pontificiis* usitatae, omni peni-
 tus carentes *fundamento*: quas proinde recitasse satis est refutasse.

Joh. 1. v. 14.
15.

Harm. Evan-
 gel. part. 1. p.
225.
Not. in h. l.

XL. Nos ab *extraordinariâ* Christi ad *ordinariam* Judæorum flagel-
 lationem revertimur: quam ipsis fuisse in *judicio*, tùm Politico, tùm
 Ecclesiastico, consuetam, huc usq; diximus. Dicimus nunc, eandem
 durasse pœnam usq; ad *eam* tempestatem, sub quâ sceptrum à Judâ *pro-*
sus ablatum, & regimen illius cum urbe *primariâ* *funditus* fuit ever-
 sum. Tamdiu enim aliqua adhuc *publicè* puniendi penes Judæos ste-
 terat potestas: licet diu antè cogerentur seu *incircumcisorum*
 subesse jugo, nec amplius facultate pollerent ullum *reum* afficiendi
morte; ipsismet vel testibus coram Romano Præfide *Pilato* sic confiten-
 tibus, *sibi non licere quenquam interficere*. Nihilominus tamen *indulge-*
bantur ac *permittebantur* iis à *Romanis* exercitia *judiciorum* alia, maxi-
 mam partem non, *capitalia*, qualibus annumerandum quoq; venit sup-
 plicium *flagellationis*, quam, occasione datâ, secundùm suam consuetu-
 dine restrictam ac moderatam legem, fontibus suis inferre poterant,
 plagis videlicet non ultra, sed unde quadraginta, illatis. Atq; hanc po-
 tentiam competiisse Judæis adhuc *Fl. Josephi* tempore, aliqui ex illo *su-*
perius allato *loco* conantur eruere, nec *frustra*, nec, ut videtur, *sine ra-*
tione.

Joh. XVIII. v.
31.

l. 4. antiquit.
Judaic. c. 8.

XLI. Enimverò postquam *Hierosolyma* à *Tito* non tantùm obsessæ,
 sed & mox deinceps unà cum *templo* expugnatae essent, Judæis *plurimis*
 oppressis *superstites* in *varias* dispergebantur regiones, in quib9 *regimi-*
ni aliorum suas debebant cervices subicere. *Subjecti* ita in *hodie-*
rum usq; manserunt *diem*. Unde nequaquam licitum est iis *judicia pub-*
lica, multò minùs *judiciales pœnas*, adeoq; nec *flagellationem*, amplius
 institue-

instituire, aut instituta tutò exequi: sed ad *Romanum* præcipuè olim, hodiè ad *Christianum* vel *Turcicum*, Magistratum *causas*, nî crimen magnum incurrere velint, coguntur deferre.

XLII. Ne tamen nihil de suis retinerent ritibus, placuit pertinacibus istis *pœnam* flagellandi in *Ecclesiasticam* quandam transmutare *pœnitentiam*, quam Buxtorffius sequentibus ferè enarrat verbis: Unico ante festum expiationis die, (qui est nonus anni novissimè inchoati) & quidem sub vesperam, alter alteri sua solet confiteri peccata. Confessio autem in hunc peragitur modum: Eunt semper bini in peculiarem quendam scholæ seu synagogæ locum. Tum alter se prosternit humi, obverso ad septentrionem vultu, ad meridiem tergo. Alter itaq; loro scorteo vel cingulo triginta novem ictus illius infligit dorso. Is, qui flagellatur, confitetur interim, sibiq; ipsi ad singula verba pectus anxium plangendo tangit. Flagellator ex Psalm. LXXVIII. orat: יהוה רחום יכפר עוון ולא ישיחית ותרבה להשיב אפו ולא יעיר כחמתו: i.e. Ipse misericors condonavit iniquitatem, neq; disperdidit: & multiplicavit, ut averteret iram suam, neq; excitavit omnem iram suam. Constat hic versiculus in lingua Hebraicâ tredecim tantum vocibus, terq; repetitur à flagellante, qui ad voces quaslibet infert ictum: id quod novem & triginta conficitur plagis. Hic, qui flagellavit, postea à humi itidem procumbit, & eodem modo excipitur à socio, quo ille hunc excepit. Atq; sic ambo graves peccatorum suorum dant pœnas. Verùm in hac flagellatione asini mutuum fricant, lacertisq; suis parcunt. Ipsam flagellationem מלקות Malkus appellant ex Deuteronomio &c. Et post paulò pergit: Pœnam quadraginta plagarum minus unâ se quingvies à Judæis esse perpeffum, inquit Apostolus Paulus: sed acerbius paulò, omni procul dubio, quàm ipsi hodiè sese invicem in Synagogâ flagellant. Hæc hæctenus ille. Nempe pœnâ hæc Ecclesiasticâ homines isti impii expiare petunt peccata, putant expiari. Verùm en ludicram contritionem. Certè, nisi resipuerint meliùs, ad Calendas demum Græcas vera sequetur remissio.

XLVII. Sed nondum sufficit. Pœnas enim speciales quasdam, pœnitentiæ vice, Synagoga Judaica imponit etiâ iis, qui inter Judæos graviter deliquerunt. Scilicet tam audax est hoc genus hominum, ut, cum sentiat, se omni regimine pridem destitutum; cum sciat, nullam sibi amplius in ullius vitam ac corpus competere potestatem; nihilo tamen minus,

Synag. Judaic. c. 20. pr. edit. p. 364.

v. 38.

minùs, neglecto Politico Magistratu, non vereatur fontibus suis, sub Ecclesiastica pœnitentiæ prætextu, pœnas injungere subeundas. Utpote si quis cum muliere menstruatâ rem habuerit, præter jejunium quadraginta dierum, diebus quoque; singulis bis aut ter flagellationem cogitur experiri. Toties enim, juxta Judaica statuta, nudo is quotidiè plectitur tergo, & ad triginta usque; novem plagas loro scorteo vel cingulo excipitur. Homicidam prætereà quemvis Judæi, per tres integros annos in exilium pulsum, ubi vis locorum, ubi ipsi habitant, pacto eodem, die quolibet, flagellis mactant: qui hisce subjectus altissimâ subinde debet exclamare voce: *אני הרוצח*, Homicida sum ego. Vid. Buxtorff.

1042
Synagog. Judaic. c. 34. p. 425. 426.

XLIV. Enimverò sat aliquando dictum de flagellandi moribus, quibus gens recutitorum in civili æquè ac Ecclesiastico statu fuit olim, & est nunc, addicta. Ex abundanti tantùm addimus, Rabbinos in hodiernum usque diem discipulos suos non virgis vel ferulis, ut apud nos Christianos fieri solet, sed flagellis castigare. Reliqui huc pertinentes ritus, si qui à nobis sunt omisi, aliorum magis curiosæ operæ sunt relicti: nobis, hos investigantibus, plures hæc vice pervestigare non licuit.

Leusden, l. c. p. 336.

XLV. Libet tandem, tanquam corollarii loco, aliquid de Judaicâ fustigatione adjicere, quam inter Judæos, extra tamen terminos terræ Canaan, usuvenisse annotat Coccejus. Conf. Leusden. Plagæ hæc infligebantur baculo: nec verberum certus fuisse videtur numerus, sed gravitati culpæ attemperabatur pœna. Tota nimirum res ex judicium pependit arbitrio: unde ad necem usque; reis id supplicium irrogari poterat, si modò Magistris sive Rabbinis ita placuisset; quippe quorum solâ autoritate fustigatio fuerat introducta. In hanc pœnam inciderunt contumaces, qui convicti non volebant fateri; præceptorum item affirmativorum transgressores; ii porrò, qui aspernabantur admonitionem restium; quiq; interdicta, quæ proponebantur à Scribis, violarant. Idem Coccejus Excerpt. Gemar. Sanhedrin ex Aruch post alia addit hæc: Eodem (fustigationis) supplicio afficitur, qui statutis Rabbiorum inobediens fuerit. Pœna hæc ob rebellionem illam *מַרְרוּת מַכָּה* / percussio contumaciæ, dicitur.

in notis ad Maccoth, c. 3. p. 123. Dissert. 49. l. c. 9. 2. p. 334.

nl. 9. not. 3. p. 145.

in Lexic. Talmud. Rabb. p. 1252.

XLVI. Dignus est, qui hîc adhuc audiatur, Buxtorffius, in voce *מַרְרוּת* ex Baal Aruch adducens sequentia: Malkuth, h. e.

vapulatio

1043

vapulatio, in lege præcepta, infligitur propter transgressionem præceptorum negativorum, cum certâ mensurâ & præmonitione, & præterea requirit numerum tripertitum, sicut dicitur: Quadraginta plagis percutiet. Sed qui transgreditur præceptum affirmativum, ut cum alicui dicitur: fac tabernaculum, fac ramum palmæ; & is non obtemperat, percutiunt eum, donec animam exhalet, sine estimatione. Quare autem vocant hanc pœnam מַרְדּוּת מִכַּרְת? Eò, quòd ejus reus מָרַד i. e. rebellavit, contra verba legis, & contra verba sapientum. Ecce sapientiam Rabbiorum multò sapientiozem sapientiâ DEI. Scilicet. Sed tantum de Judaicâ fustigatione.

XLVII. Jam ad ultimum annecteremus pœnam, quæ fieri consuevit virgis, dummodò hunc ritum apud Judæos usitatum fuisse invenissemus. CAJETANUS sanè, teste comment. in b. loc. ESTIO, ex II. Cor. XI, 25. apparenter colligit, Judæos non virgis, sed instrumento alio flagellare solitos. Hinc nos, qui de hoc apud illos ritu solidi nihil, nec certi quicquam, affirmare ac asserre possumus, silentio hîc litantes, nostrum de JUDAICO FLAGELLANDI RITU discursum terminamus.

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם:

Benedictus sit DEUS!

1077

116

Q. K. 412, 3.

DISSERTAT

FLA

PLUR

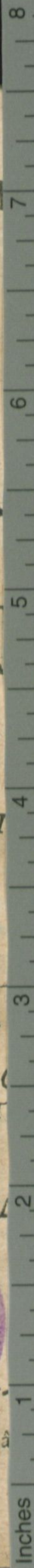
DN. Æ
SS. THEOL
THEOL. A

DN. PRÆC
MULT

M. JOH

In. Officinā

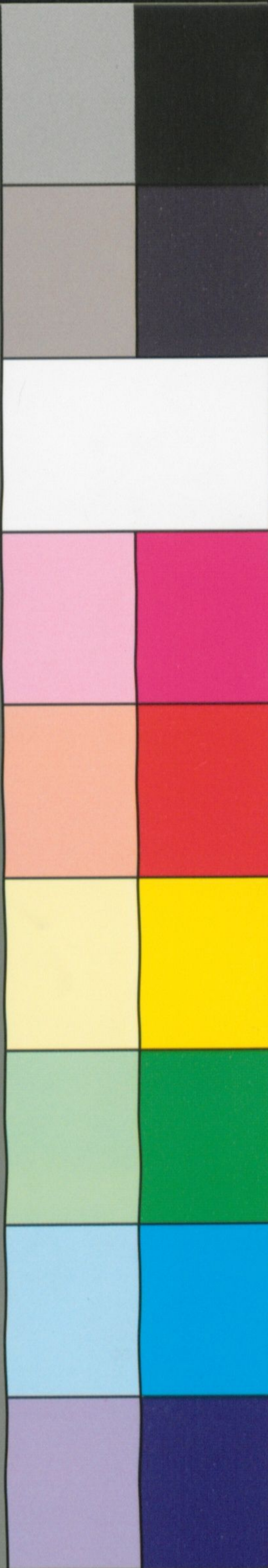

KODAK Color Control Patches

Kodak LICENSED PRODUCT

© The Tiffen Company, 2000

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

STORICA

NDI

ISSIMI,

UCHIL,
E FACULT.
, HISTOR.

TRONISUI,
ERNUM

PPELIUS,

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

MBTER.

